

IN MEMORIAM

CAMIL BUJOR MUREȘANU (20 aprilie 1927 – 22 februarie 2015)



În ziua de 22 februarie 2015 s-a stins din viață, la Cluj-Napoca, academicianul profesor Camil Bujor MUREȘANU, personalitate distinsă a vieții academice și universitare clujene, a istoriografiei române. Vreme de șase decenii, profesorul și istoricul Camil Mureșanu a ilustrat în modul cel mai înalt catedra universitară, cercetarea istorică românească, viața științifică din România celei de a doua jumătăți a secolului trecut.

Născut la 20 aprilie 1927 la Turda, într-o familie de veritabili intelectuali, părintele său, Teodor Murășanu, fiind profesor la renumitul Liceu „Mihai Viteazul”, poet și publicist care în orașul din umbra Clujului scotea o revistă, „Pagini literare”, istoricul de mai târziu a urmat cursurile Facultății de Istorie a Universității din Cluj, abia întoarsă din refugiul de la Sibiu impus de ocupația ungaro-horthystă asupra nord-estului Transilvaniei. A avut dascăli iluștri, printre care Constantin Daicoviciu la Istorie antică și

Arheologie, David Prodan la Istorie medievală și modernă, domenii pe care le va îmbrățișa el însuși, Dimitrie Popovici la Istoria literaturii române, profesori formați în răstimpul interbelic și care, în condițiile dificile de atunci, au asigurat legătura cu învățământul nostru istorico-filologic și au dezvoltat disciplinele respective în perioada ce a urmat.

A întreprins cercetări privitoare la istoria Transilvaniei în secolele XV–XVI, la Revoluția de la 1848–1849 din Transilvania și la Mișcarea națională românească din provincia intracarpatică de la 1849 până în 1918. Studiile sale istorice s-au remarcat întotdeauna prin bogată informație documentar-istorică și prin claritatea expunerii în pagină a problematicii îmbrățișate.

În contextul aniversării, în 1956–7, a 500 de ani de la marea victorie a forțelor creștine de la Belgrad, conduse de Iancu de Hunedoara, și apoi a stingerii lui din viață, Camil Mureșanu a publicat o carte dedicată eroului luptei antiotomane. Ediția a doua a acestei lucrări, publicată în 1968, a constituit teza de doctorat în istorie, pe care l-a obținut în anul 1970.

Dată fiind descendența sa din George Barițiu, a stăruit asupra vieții și activității social-politice și istorice a acestei mari personalități politice românești din a doua jumătate a secolului al XIX-lea.

Totodată, Camil Mureșanu s-a impus ca un cercetător avizat al istoriei universale, oferindu-ne cărți semnificative privind Revoluția modernă din Anglia și din Țările de Jos și de pe continentul american, procese istorice de amplă dimensiune, care aveau să influențeze dezvoltările ulterioare din întreaga lume. S-a preocupat de evoluțiile din Franța și din Statele Unite ale Americii, cărțile scrise și

publicate pe asemenea problematică fiind urmărite cu cel mai mare interes de specialiști, de tineretul universitar, de publicul larg cititor de la noi.

Pentru bogata sa activitate științifică și didactică, profesorul Camil Mureșanu avea să fie ales decan al Facultății de Istorie din Cluj timp de mai multe mandate, între anii 1968–1990. În anul 1970 a devenit membru corespondent al Academiei de Științe Sociale și Politice, iar din 1990 membru corespondent al Academiei Române, fiind titularizat în anul 2000.

A îndeplinit, între anii 1995–2007, funcția de director al Institutului de Istorie „G. Barițiu” din Cluj-Napoca al Academiei Române, perioadă în care Institutul a cunoscut o dezvoltare pozitivă pentru cercetarea istoriografică efectuată în întregul spațiu transilvan.

Pentru merite deosebite în activitatea universitară și academică, profesorul Camil Mureșanu a fost distins cu numeroase ordine și medalii ale Statului român.

Prin dispariția profesorului și academicianului Camil Bujor Mureșanu, învățământul superior de istorie și viața academică din țara noastră înregistrează o grea pierdere, generațiile actuale și viitoare de istorici urmând să continue direcțiile de cercetare pe care le-a deschis Marele Magistru.

Redacția